

[Anne Grete Holmsgård]

sagde, og som hr. Dohrmann bakkede ham op i, at dette betyder et faldende skattetryk. Jeg synes ærlig talt, at det er en temmelig latterlig diskussion. Medmindre man er fuldstændig grøn i hovedet, må man vide, hvis man sammenregner det, at skattelettelser på 1,1 mia kr. aldrig nogen sinde kan ophæve skatteforhøjelser, der er 2-3-4 gange så høje.

Selvfølgelig er der tale om stigende skatter og afgifter. Det er der overhovedet ingen der er i tvivl om – ud over de enkeltpersoner i regeringspartierne, som forsøger at holde masken og siger, at der er tale om, at skattetryk- ket falder; men det er de til gengæld de eneste, der tror på. Der er i hvert tilfælde ikke en kat uden for dette hus, der ikke er klar over, at dette betyder et stigende skattetryk. Så kan man lave nok så fine udregninger, der siger, at det at lave en uddannelsesfond, som folk skal give et bestemt bidrag til, det at fremrykke en beskatning, det at fjerne nogle penge, der ellers skulle være kommet til udbetaling, det at øge sygedagpengebidraget osv. ikke er udtryk for en stigende beskatning. Det er udtryk for en stigende beskatning; det kan der ikke være nogen som helst tvivl om.

Det interessante ved det – det synes jeg ikke rigtig at der er nogen der har nævnt – er, at det kommer til at betyde øget arbejdsløshed. Det er der ingen der kan være i tvivl om. Jeg har ikke de præcise tal for, hvad det kommer til at betyde, og så vidt jeg kan se af dagspressen, er der ikke nogen af dem, der plejer at lave beregninger over, hvad den slags finanspolitiske stramninger medfører af øget arbejdsløshed, der har fået lavet deres beregninger færdige.

Vi ved alle sammen, hvad det betyder. Det betyder igen stigende statsudgifter, og det lægger så grundlaget for det næste indgreb, regeringen vil komme med om et passende stykke tid, når de først har fået dette og de udestående 2½ mia kr. og den budgetregulering, de også har indregnet her, selv om de ikke aner, hvor de skal hugge de 400 mill. kr. fra. Når de først har fået det sat på plads, så er grunden lagt med den stigende arbejdsløshed for, at der kommer et nyt indgreb.

Man kan spørge sig selv, hvem disse skatte- og afgiftsforhøjelser egentlig kommer til at ramme, og der er gjort en masse ud af at sige fra forligspartiernes side, at i hvert tilfælde friholder man børnefamilierne. Det er

jo nonsens. Man friholder nogle af børnefamilierne, det er rigtigt, og det er nogle af de børnefamilier, man ramte sidste gang, man lavede et indgreb, nemlig sidste år og den 9. september i år, hvor man snuppede endnu en bid af bloktilskuddene.

Der er ingen, der kan være i tvivl om, at de bloktilskudsreduktioner, der er blevet gennemført, og de medfølgende stramninger i kommunernes budgetter har ramt børnefamilierne gennem stigende institutionstakster, gennem højere transportudgifter og gennem en lang række afledede effekter på de kommunale budgetter, plus at de forringelser, man gennemførte sidste år, fastfrysning af dagpengeløftet, indførelse af en karensdag, indførelse af ny varig hjælp, bistandslovens § 37, stk. 4, osv. osv., også ramte børnefamilierne.

Hvis man ser isoleret på det forlig, som nu er lagt frem, ser det ud til, at de familier, der har børn under 10 år, og som har en samlet husstandsindtægt på under 135.000 kr., og som er i arbejde, faktisk ikke bliver ramt.

Så kommer vi til de børnefamilier, der kommer op over en husstandsindtægt på 135.000 kr. De bliver ramt. Hvis man f.eks. tager en enlig forsørger, som er i arbejde, og som kommer lige op over fripladsgrænsen på de 135.000 kr. og har et enkelt barn, så skal vedkommende slippe i forøget sygedagpengebidrag ca. 1.000 kr., slippe et såkaldt uddannelsesfondbidrag på 450 kr., slippe nogle flere penge for mælkeprodukter; lad os bare sætte det til 350 kr., det er sikkert temmelig lavt sat.

Selv om folk lod være med at drikke sødmælk, som jo er det, der får den største forøgelse, så kommer man op på, at bare disse ting giver en forøgelse på 1.800 kr. Man får et forøget bundfradrag til en værdi af 240 kr. og et børnefradrag til en værdi af 800 kr.; det giver godt og vel 1.000 kr. Der er immervæk et slip på 800 kr., og der er vel ingen herinde, der vil påstå, at en enlig forsørger med en husstandsindtægt af den størrelsesorden ikke er en familie, som sidder relativt hårdt i det i forvejen. Og værre bliver det, hvis man har 2 indkomster, som ligger i den lavere ende, men hvor den samlede husstandsindtægt kommer op over de 135.000 kr. Så får man ikke nogen fornøjelse af, at fripladsgrænserne er blevet forhøjet.